

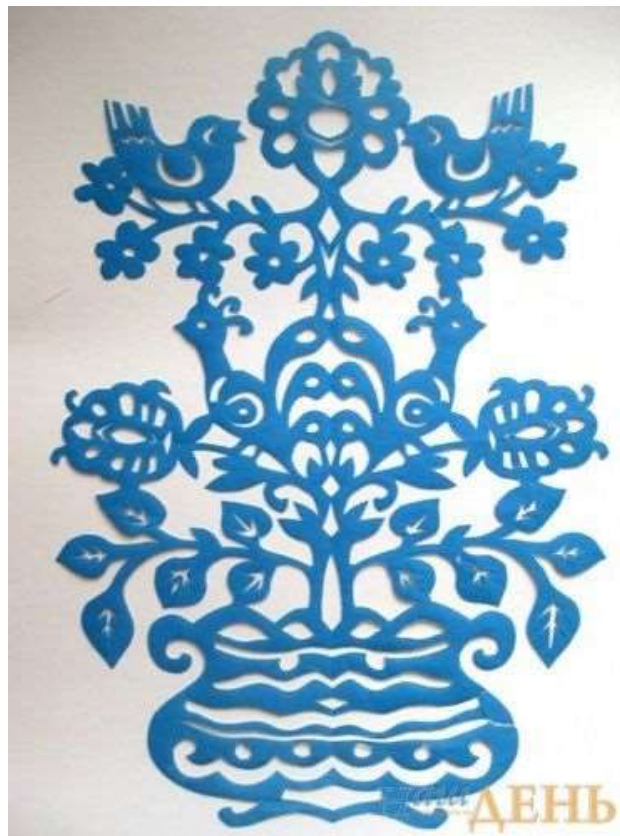
Заняття №11. «Мереживо витинанки відсіює зло»: тернополянка творить унікальні дива з паперу.

Галина Дудар народилася 29 січня 1961 року. У місці Копичинці, що на Тернопільщині. Закінчила фізико-математичний факультет Тернопільського державного пед – інституту імені Я. Галана. Викладає математику у Тернопільській школі № 19. Вчитель методист.

Від геометрії до витинанки – один урок

Великодні та різдвянські мотиви, спасівське яблуко, дерево життя – великі сюжетні роботи, а чи звичайнісінькі закладинки до книжки, але коли бачиш їх, то аж не віриться, що це не намальовано, а вирізано. І тоді розумієш, що терпіння, уява, художній хист, дивовижна енергетика та вправні руки здатні творити шедеври.

Серйозно витинанкарством пані Галина захопилась не так давно – роки 3-4 тому. Хоча перша спроба була у далекому 1984-му. Тоді на уроках геометрії, аби пояснити учням, що таке симетрія, вчитель взяла аркуш паперу, ножиці та зробила витинанку.

– Я тільки-но прийшла в школу після інституту, то був мій перший клас. Аби якнайдоступніше пояснити дітям складне, згадала про витинанки. Ми ж усі вирізали сніжинки – а це ж і є симетрія. Пригадую, учням страшенно

сподобалося витинати, ще й досі зберігаю деякі їхні роботи, – розповіла Галина Дудар. – А потім на батьківських зборах зробила виставку отих дитячих витинанок. Тоді ж мені потрапила в руки книга Олександра Паламарчука, проілюстрована графікою. Я «намалювала» ті ілюстрації ножицями на папері. Ще й досі зберігаю ті перші роботи, пожовтілі, але дуже дорогі моему серцю.

На деякий час пані Галина закинула витинанкарство – сім'я та робота забирали чимало часу й серйозно зайнятись витинанкою не було коли. Та кілька років тому на одному з рукодільних сайтів майстриня виклала фотографії своїх отих давніх перших спроб і отримала стільки схвальних та захоплених відгуків, що знову повернулась до паперу. Спершу то були звичайнісінькі закладки до книжок.

– Коли ми зібралися на форумчанський зліт вишивальниць, то всім у подарунок привезла заламіновані закладки-витинанки. Тоді ж зрозуміла, що потрібно робити щось серйозніше і відтоді вже взялась за сюжетні картини. Так навитинала на виставку, яка відбулась минулого року в обласному художньому музеї, – розповідає Галина Дудар.

Зазвичай, найкраще твориться вранці або ввечері, коли всі домашні ще або вже сплять, коли тиша і можна заглибитись у власні думки. Так, до прикладу, народилася серія «Вікна», тут кожна витинанка ще й має власну художню історію, і нафантазувала їх теж пані Галина.

Надихають майстриню вишиванки, народні та релігійні свята, події сьогодення, робота... До слова, на уроках пані Галина часто використовує витинанки, бо тут тобі й симетрія, й поворот, й паралельне перенесення.

Споглядаючи витинанки, розумієш, ножицями на папері можна намалювати все, лиш би терпіння та енергії вистачило. А пані Галині їх не позичати, такі люди захоплюють і надихають, бо ніколи не втомлюються пізнавати та відкривати для себе та навколишніх щось нове.